

توصیف برخی از عوامل اکولوژیک سه رویشگاه جنگلی مورد (*Myrtus communis* L.) در استان لرستان با تأکید بر نقش آنها در بازده انسانس و ترکیب شیمیایی آن

زهرا میرآزادی^۱، بابک پیلهور^{۲*} و علی اکبر تجلی^۲

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۶/۱۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۵/۱۱)

چکیده

بهدلیل اثرهای جانبی داروهای شیمیایی، امروزه توجه به داروهای گیاهی رو به افزایش است. یکی از گونه‌های دارویی با ارزش، درختچه مورد (*Myrtus communis* L.) می‌باشد که در ایران نیز از پراکنش خوبی برخوردار است. بازده و نوع ترکیب‌ها انسانس حاصل از این گیاه وابسته به عوامل اکولوژیک و زنتیک است. به منظور بررسی و توصیف عوامل اکولوژیک رویشگاه‌های مورد در استان لرستان، سه رویشگاه (پادگان حمزه، چم مورد و سپیددشت) شناسایی گردید و برخی از عوامل اکولوژیک تأثیرگذار بر نوع انسانس اندازه‌گیری و بین سه رویشگاه مقایسه شد. برای مقایسه بازده انسانس و نوع ترکیب‌های آن، از سه رویشگاه مذکور در زمان گل‌دهی نمونه‌های برگ جمع‌آوری گردید و پس از خشک کردن در دمای محیط به روش تقطیر با آب انسانس گیری شد. بازده انسانس سه رویشگاه محاسبه گردید و تجزیه و شناسایی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده انسانس به‌وسیله دستگاه‌های GC و GC-MS صورت گرفت. نتایج نشان داد که حداقل بازده انسانس مربوط به رویشگاه سپیددشت است. این رویشگاه از نظر ارتفاع از سطح دریا، مقادیر سدیم، فسفر و کربن آلی خاک با دو رویشگاه دیگر تفاوت زیادی دارد. ترکیب‌های اصلی موجود در انسانس در این سه رویشگاه تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای دارند و آنتراسین دیون^{۹,۱۰} که در منطقه سپیددشت به مقدار ۲۹/۱٪ وجود داشت در انسانس منطقه چم مورد وجود نداشت. به نظر می‌رسد که وجود اختلاف بین عوامل اکولوژیک و خاکی سه رویشگاه می‌تواند بر نوع و درصد اجزای متشکله انسانس تأثیر عمده‌ای داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: شرایط اکولوژیک، آلفا پینن، سینثول ۱,۸

۱. گروه جنگل‌داری، دانشگاه لرستان، خرم آباد

۲. گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری، تهران

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: pilehvar.b@lu.ac.ir

مقدمه

حداقل ارتفاع منطقه رویش آن در هرزویل (۵۰۰ متر) و حد اعلای آن در بلوچستان (۲۰۰۰ متر) می‌باشد (۲۹).

بخش دارویی این گیاه را برگ‌ها تشکیل می‌دهند (۳۰ و ۳۳). قسمت عمده انسانس برگ‌های مورد ترپینول، سینئول، ۱،۸، لینالول، لینالیل استات و آلفا پینن می‌باشد (۶، ۹، ۱۹، ۲۲، ۲۶ و ۲۸). در بررسی‌های متعدد، ارتباط بین عوامل اکولوژیک و بازده و ترکیب انسانس بیان شده است. فلامینی و همکاران (۱۵) برخی از جمعیت‌های مورد در کشور ایتالیا را مورد بررسی قرار دادند. نمونه‌ها از دو رویشگاه با خاک‌های سیلیسی و آهکی انتخاب گردیدند. بعد از آنالیز انسانس مشخص شد که در رویشگاه با خاک آهکی، ترکیب‌های مهمی چون آلفا پین و لیمونن مقادیر بیشتری دارند، درصد لینالول استات و میرتول در رویشگاه با خاک اسیدی بیشتر است و آلفا پین در خاک سیلیسی مقدار ناچیزی دارد. در تحقیق دیگری، مغرانی و رشید (۲۱) در الجزایر از نواحی مرتفع نمونه‌های مورد را جمع‌آوری و به‌وسیله GC/MS آنالیز کرده و ترکیب‌های مهم موجود در انسانس را شناسایی کردند. سینئول ۱،۸ و لیمونن مهم‌ترین ترکیب‌های انسانس بودند. عیدی وانس و همکاران (۲) از دو ناحیه در شمال تونس از دو واریته *Beatica* و *Italica* موردنمود، نمونه‌هایی را جمع‌آوری و انسانس موجود در برگ‌های آنها را در دو مرحله گل‌دهی و میوه‌دهی بررسی نمودند و به این نتیجه رسیدند که در مرحله گل‌دهی، میزان انسانس در هر دو واریته بیشتر از مرحله میوه‌دهی است و آلفا پینن، سینئول ۱،۸، لیمونن و لینالول مهم‌ترین ترکیب‌های آن هستند. با توجه به تأثیر عوامل اکولوژیک رویشگاه بر میزان مواد به‌دست آمده از گیاهان دارویی و پراکنش گیاه مورد در استان لرستان، هدف اصلی در این پژوهش توصیف برخی از ویژگی‌های اکولوژیک سه رویشگاه طبیعی (پادگان حمزه، سپیدشت و چم مورد)، تعیین بازده انسانس و ترکیب‌های موجود در آن است. نتایج حاصل می‌تواند موجب شناخت بیشتر شرایط مؤثر بر بازده انسانس درختچه مورد گردد و همچنین موجب افزایش کاربرد این ترکیب‌ها در تولید و فرآوری داروهای گیاهی خواهد شد.

رشد و عملکرد گیاهان در اکوسیستم‌ها تحت تأثیر عوامل مختلفی نظیر نوع گونه، اقلیم منطقه، نوع خاک، ارتفاع از سطح دریا و موقعیت جغرافیایی می‌باشد. ویژگی‌های مختلف خاک بر چگونگی رشد و نمو و نیز بر میزان مواد مؤثره گیاهان تأثیر دارند. هر یک از این عوامل می‌توانند تأثیر به سزایی بر کمیت و کیفیت محصول گیاهان داشته باشند (۱۶) که به چهار گروه کلی عوامل اقلیمی، ادفیک، توپوگرافی و زیستی تقسیم می‌شوند (۳۶). گیاهان دارویی در دنیا برای تغذیه و درمان بیماری‌ها بسیار مؤثرند و از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشند. لذا بررسی تأثیر عوامل اکولوژیک بر میزان مواد مؤثره و ترکیب انسانس گیاهان دارویی حائز اهمیت است. گونه مورد، با نام علمی *Myrtus communis* L. از جمله درختچه‌های جنگلی است که به لحاظ ارزش دارویی از اهمیت به سزایی برخوردار است و رویشگاه‌های پراکنده و متعدد آن در استان لرستان وجود دارد.

در خانواده *Myrtaceae* گیاهانی به صورت درختان بزرگ، درخت یا درختچه جای دارند. این گیاهان شامل ۱۰۰ جنس و ۳۵۰ گونه می‌باشند. غالب آنها در نواحی گرم آمریکا یا استرالیا و فقط محدودی از آنها در نواحی معتدل یافت می‌شوند. مورد، درختچه کوچک همیشه سبز و معطری است که از این خانواده می‌باشد (۳۱). برگ‌های آن متقابل، ساده، پایا، نوک تیز، به رنگ سبز تیره و معطر (۲، ۷، ۲۷ و ۳۲)، به طول ۱/۵ تا ۳ و عرض ۱ تا ۷ سانتی‌متر، تخم مرغی، سر نیزه‌ای، چرمی، شفاف، با نقاط کمرنگ، تقریباً بدون رگبرگ (۲۱، ۲۷ و ۳۴) و در صورت له شدن بسیار معطر می‌باشد. در شرایط عادی، ارتفاع آن بین یک تا سه متر است (۳۰ و ۳۳) و حداکثر ارتفاع آن به پنج متر می‌رسد (۶). مورد، بومی جنوب اروپا و غرب آسیا است (۳۰) و در سرتاسر مناطق با اقلیم مدیترانه‌ای گسترش دارد (۱، ۶ و ۳۴). در ایران در استان‌های گیلان، کرمانشاه، خوزستان، کرمان، فارس، هرمزگان، بلوچستان، خراسان، یزد، چهارمحال و بختیاری و لرستان دیده می‌شود (۲۰ و ۳۴).

GC-MS استفاده گردید. شناسایی طیف‌ها به کمک محاسبه شاخص بازداری کواتس (Retention index, RI) و هم‌چنین بررسی طیف‌های جرمی انجام شد. درصد نسبی هر کدام از ترکیب‌های تشکیل‌دهنده با توجه به سطح منحنی زیر اوج آن در طیف کروماتوگرام به دست آمد (۱۲ و ۲۷). از دستگاه GC کروماتوگراف گازی Agilent مدل N₆₈₉₀، مجهز به ستون HPS به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۲۵۰ میکرومتر و ضخامت لایه فاز ساکن برابر ۰/۲۵ میکرومتر استفاده شد. از دستگاه GC-MS کروماتوگراف گازی ۵۹۷۳ متصل به طیف‌سنج جرمی، مجهز به ستون HPS به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۲۵۰ میکرومتر و ضخامت لایه فاز ساکن برابر ۰/۲۵ میکرومتر استفاده گردید. دمای آون از ۴۵ درجه سلسیوس تا ۲۵۰ درجه سلسیوس با سرعت ۵ درجه سلسیوس بر دقیقه افزایش یافت و سپس به ۲۸۰ درجه سلسیوس با سرعت ۲۰ درجه سلسیوس بر دقیقه رسید. از گاز هلیم با انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت استفاده گردید.

نتایج

ویژگی‌ها و نتایج آزمایش نمونه‌های خاک رویشگاه‌های مورد بررسی در جداول ۱ و ۲ ارائه گردیده است. بازده وزنی انسان‌های به دست آمده از برگ‌های مورد از سه رویشگاه (پادگان حمزه، سپیددشت و چم مورد) به ترتیب عبارت بود از ۵/۳۲، ۵/۶۶ و ۴/۸۸ درصد. جدول ۳ اسامی ترکیب‌های تشکیل‌دهنده انسان، شاخص بازداری و درصد کمی هر یک از ترکیب‌ها را نشان می‌دهد. سپیددشت تا ۹۹/۵٪ (۱۱ ترکیب)، پادگان حمزه تا ۸۰٪ (۳۷ ترکیب) و چم مورد تا ۹۰/۵٪ (۲۱ ترکیب) شناسایی گردیدند.

بحث

با توجه به نتایج به دست آمده، به نظر می‌رسد تفاوت‌های اکولوژیک رویشگاه‌ها می‌تواند به نحو قابل ملاحظه‌ای بر میزان بازده انسان، نوع ترکیب‌ها و درصد هر یک از ترکیب‌های

مواد و روش‌ها

رویشگاه‌های مورد در استان لرستان از مساحت زیادی برخوردار نیستند و توده‌های طبیعی مورد نیز به صورت پراکنده و متراکم گسترش می‌یابند. در این پژوهش، با توجه به هدف مطالعه، سه رویشگاه چم مورد، سپیددشت و پادگان حمزه که با فاصله زیاد از یکدیگر واقع شده و تفاوت زیادی با هم دارند انتخاب گردیدند. در رویشگاه‌های فوق الذکر، ارتفاع از سطح دریا به وسیله دستگاه مختصات یاب جهانی (GPS) مدل VISTA CX، شب غالب عرصه به وسیله شب‌سنج سونتو (SUUNTO) و جهت شب غالب به وسیله قطب‌نمای سونتو اندازه‌گیری گردید. ویژگی‌های این رویشگاه‌ها در جدول ۱ مشاهده می‌گردد. به منظور مطالعه ویژگی‌های خاک، نمونه‌هایی از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری از چهار نقطه در چهار گوش رویشگاه‌ها جمع‌آوری شد و پس از ترکیب نمودن آنها با یکدیگر، نمونه به دست آمده به عنوان نمونه معرف رویشگاه مورد آزمایش قرار گرفت. اندازه‌گیری پ-هاش خاک به وسیله دستگاه پ-هاش متر، شوری خاک به وسیله دستگاه هدایت‌سنج الکتریکی، مقادیر سدیم و پتانسیم به روش فلیم فتومنtri، نیتروژن خاک به روش کجل‌دال و بافت خاک به روش هیدرومتری انجام گردید.

هم‌چنین، به منظور انجام عملیات انسان‌گیری، از چهار جهت جغرافیایی به فاصله حدود ۱۵ متر به درون رویشگاه وارد شده و نمونه‌هایی از اندام هوایی (برگ و سرشاخه) جمع‌آوری شد، و به مدت ۱۰ روز در سایه کامل خشک گردید. مقدار ۴۰ گرم از هر نمونه با ۳۰۰ میلی‌لیتر آب مقطّر به مدت ۳ ساعت (۵) با استفاده از روش تقطیر با آب به وسیله دستگاه کلونجر (Clevenger) انسان‌گیری شد (زمان انسان‌گیری از ریزش اولین قطره شروع می‌شود). آب‌گیری انسان با سدیم سولفات انجام شد و انسان خالص توزین شده و در ظروف شیشه‌ای تیره در دمای ۴ درجه سلسیوس در یخچال نگهداری شد تا این‌که به دستگاه‌های GC و GC-MS تزریق شود (۳). به منظور شناسایی ترکیب‌های انسان از دستگاه‌های GC و

جدول ۱. مشخصات سه رویشگاه برای جمع‌آوری نمونه‌های *Myrtus communis*

ردیف	نام منطقه	ارتفاع از سطح دریا (متر)	شیب (%)	جهت	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	مساحت (هکتار)
۱	پادگان حمزه	۱۲۷۳	۲	جنوبی	۲۵۰۳۹۹	۳۷۱۶۷۰۸	۱/۳۱
۲	چم مورد	۹۱۹	۳۸	غربی	۷۷۵۹۷۹	۳۷۰۰۹۰۹	۰/۲۷
۳	سپیددشت	۹۱۵	۱۶	جنوبی	۲۹۴۱۳۸	۳۶۷۷۵۴۱	۰/۵۴

جدول ۲. نتایج حاصل از آزمایش خاک‌شناسی رویشگاه‌های بررسی شده

ردیف	نام منطقه	pH	EC (dS/m)	نیتروژن (%)	سدیم (mg/L)	پتاسیم (mg/L)	فسفر (%)	کربن آلی (%)	بافت خاک
۱	پادگان حمزه	۸/۱۳	۰/۴۱	۰/۱۱	۱۹	۳۳۰	۷/۶	۱/۳۲	رسی، لوم
۲	چم مورد	۷/۸۹	۰/۲۲	۰/۰۱	۱۱	۱۴۰	۱/۴	۰/۱۷	لوم
۳	سپیددشت	۷/۸۲	۰/۲۴	۰/۱	۹	۱۹۰	۱۳/۸	۱/۲۴	لوم

مناطق کمتر است. این امر نیز می‌تواند بر بیشتر شدن بازده انسانس رویشگاه سپیددشت مؤثر باشد. نتایج بیشتر تحقیقات انجام گرفته حکایت از کاهش مقدار و عملکرد انسانس گیاهان در اثر شوری دارد. در تحقیق حسنی (۱۷) مشخص گردید که با افزایش میزان سدیم خاک، میزان مواد مؤثره گیاه ریحان کاهش می‌یابد، که با نتایج این پژوهش هم خوانی دارد. هم‌چنین، در نتایج اشرف و اختر (۴)، با افزایش شوری خاک، میزان انسانس زنیان (Trachyspermum ammi) کاهش یافت. در نتایج خرسندی و همکاران (۱۹)، با افزایش میزان شوری خاک تا حدود ۲۵ میلی‌مولار، میزان انسانس گیاه آکاستاکه (Agastache foeniculum kuntz) افزایش یافت؛ ولی در مقاییر بیشتر از ۲۵ میلی‌مولار، درصد انسانس کاهش یافت. از تورک و همکاران (۲۵) نیز در بررسی مشابهی بیان داشتند که افزایش میزان شوری با کاهش در میزان انسانس بادرنجبویه (Lemon balm) همراه است. در رویشگاه سپیددشت، هم‌چنین بیشترین مقدار فسفر و کربن آلی در خاک وجود دارد و اختلاف قابل ملاحظه‌ای با دو رویشگاه دیگر دارد. در نتیجه می‌توان مقادیر بالای فسفر و کربن آلی را نیز در کنار دیگر

موجود در آن مؤثر باشند. نتایج حاصل از اندازه‌گیری عوامل اکولوژیک رویشگاه‌های بررسی شده نشان داد که سه رویشگاه تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با هم دارند. از میان سه رویشگاه طبیعی، رویشگاه سپیددشت بیشترین درصد بازده انسانس را دارد. این رویشگاه کمترین ارتفاع از سطح دریا را داشته و نسبت به دو رویشگاه دیگر شیب ملایم‌تری دارد. به نظر می‌رسد که می‌توان این‌گونه استنباط نمود که ارتفاع از سطح دریا تأثیر معکوس بر درصد بازده کل انسانس رویشگاه دارد. در بررسی جایمند (۱۸) نیز بیان گردید که میزان ارتفاع منطقه رویشی امکان ایجاد تغییر در وضعیت فیزیکی گیاه و میزان مواد مؤثر را به وجود خواهد آورد. در نتایج کورتیچیاتو (۱۳) مشخص شد که ارتفاع از سطح دریا به عنوان یک عامل محیطی با بعضی از ترکیب‌های شیمیایی گیاه آویشن همبستگی دارد. در نتایج تحقیق حبیبی و همکاران (۱۵) نیز میزان انسانس گیاه آویشن (*Thymus kotschyanus*) در ارتفاع ۱۸۰۰ متر، که کمترین ارتفاع مورد بررسی بود، بیشترین مقدار را به خود اختصاص داد که کاملاً با این نتایج هم راستا است.

هم‌چنین میزان سدیم موجود در خاک این رویشگاه از دیگر

جدول ۳. درصد ترکیب‌های تشکیل دهنده انسانس در سه رویشگاه بررسی شده

ردیف	نام ترکیب	شاخص بازداری	پارکان حمزه (%)	سپیدادشت (%)	چم موردن (%)	پارکان حمزه (%)	سپیدادشت (%)	ردیف
۱	Butanal	۹۰۸	-	-	۰/۱	-	۰/۸۷	۵
۲	Benzo thiophene	۹۲۸	۱/۶۳	-	-	۰/۱۴	-	۶
۳	3-Pentanone	۹۳۸	-	-	-	۰/۴۴	-	۷
۴	Butanic acid	۹۵۰	-	-	-	۰/۶۸	-	۸
۵	3-Cyclohexan	۹۷۷	-	-	-	۰/۱۲	-	۹
۶	2-Hexanal	۹۹۰	-	-	-	۰/۶۸	-	۱۰
۷	3.Cyclohexan	۹۸۰	-	-	-	۰/۶۸	-	۱۱
۸	Tricyclene	۹۹۴	-	-	-	۰/۳۱	-	۱۲
۹	1,3,6-Octatriene	۹۹۵	-	-	-	۰/۱۵	-	۱۳
۱۰	α -pinene	۹۹۵	۱۳/۳۲	۱۹/۰۷۱	-	-	-	۱۴
۱۱	Camphene	۹۹۷	۲/۹۷	-	-	-	-	۱۵
۱۲	Sabinen	۹۹۰	۲/۹۵	-	-	-	-	۱۶
۱۳	β -pinene	۹۹۴	-	-	-	۰/۴۹	-	۱۷
۱۴	Beta myrcene	۹۸۳	-	-	-	۰/۴۶	-	۱۸
۱۵	3-Carene	۹۰۶	-	-	-	-	-	۱۹
۱۶	α -Terpinen	۹۰۳	-	-	-	۰/۵۸	-	۲۰
۱۷	Limonen	۹۰۲	-	-	-	-	-	۲۱

ادامه جدول ۳

ادامه جدول ۳

۱۲۴۳	۰/۲۲۳	-	Trans- geraniol	۲۹
۱۲۵۷	۸/۹۳	۱/۱	Linalyl acetate	۲۷
۱۲۸۵	-	-	Perylen	۲۸
۱۳۳۷	۰/۵	-	Trans-caryphylene	۲۹
۱۳۶۹	-	-	Hexadecanoic acid	۲۰
۱۳۷۵	-	-	α -Terpineol acetate	۲۱
۱۳۸۷	۰/۲۵	-	2-Hydroxycineol	۲۲
۱۳۹۹	-	-	Methyl Eugenol	۲۳
۱۴۰۲	۱/۱۴	-	Anthracenedione	۲۴
۱۴۱۴	۰/۹۷	-	Caryo phyllene	۲۵
۱۴۳۰	-	-	Caryophylleneoxide	۲۶
۱۴۴۸	-	-	Granyl acetate	۲۷
۱۴۴۹	۰/۱۷	-	α -Humulene	۲۸
۱۴۵۹	-	-	Caryophyllen oxid	۲۹
۱۸۰۰	۰/۷۹	۱/۲۵	2,6 Octadien	۳۰
۱۸۸۰	-	-	Hexadecanoic acid	۳۱
۲۲۵۰	۱/۹	-	2,5 dihidro	۳۲
			MS و RI	*: روش شناسایی ترکیب انسانی

مورد ۵۸/۶٪ می‌باشد. البته سینئول ۱,۸ و آلفا پینن نیز در سه منطقه اختلاف زیادی از نظر درصد با یکدیگر نشان دادند و در رویشگاه سپیددشت بیشترین مقدار خود را دارند. این نتایج می‌تواند مؤید وجود تفاوت‌های اکولوژیک و تأثیر آنها بر درصد هر یک از ترکیب‌های اسانس مورد در سه رویشگاه باشد. ترکیب آنتراسین دیون ۹,۱۰ که اصلی‌ترین ترکیب شیمیایی اسانس مورد در منطقه سپیددشت است، در منطقه چم مورد وجود ندارد و در اسانس منطقه پادگان حمزه نیز تنها به مقدار ۲/۱۴٪ وجود دارد. با توجه به این‌که تمام شرایط انتخاب نمونه‌ها، خشک شدن، استخراج اسانس و شناسایی ترکیب‌های موجود در اسانس برای نمونه‌های هر سه رویشگاه یکسان در نظر گرفته شد، تفاوت موجود در نوع و درصد اجزای متشكله اسانس می‌تواند ناشی از تغییرات ژنتیکی یا غیرژنتیکی در پاسخ به تفاوت‌های محیطی اکوسیستم رویشگاه‌ها از قبیل ترکیب شیمیایی خاک و عوامل فیزیوگرافیک باشد. رشد و عملکرد گیاهان در اکوسیستم‌ها تحت تأثیر عوامل مختلفی نظیر نوع گونه، اقلیم منطقه، نوع خاک، ارتفاع از سطح دریا و موقعیت جغرافیایی است. هر یک از این عوامل می‌توانند تأثیر به سزایی بر کمیت و کیفیت محصول گیاهان داشته باشند (۱۵).

عوامل نامبرده به عنوان عوامل تأثیرگذار در زیاد شدن درصد بازده اسانس مؤثر دانست. مقایسه درصد ترکیب‌های تشکیل‌دهنده اسانس مورد در سه رویشگاه تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای را نشان داد. درصد هر ترکیب در رویشگاه‌های مختلف متفاوت بود. تنها پنج ترکیب مهم در هر سه رویشگاه حضور داشتند که عبارت‌اند از آلفا پینن، سینئول ۱,۸، آلفا ترپینولن، لینالیل استات و بنزو تیوفن، که جزو مهم‌ترین ترکیب‌های اسانس مورد محسوب می‌شوند.

نتایج این بررسی نشان داد که ترکیب‌های نامبرده، به همراه لینالول، اصلی‌ترین ترکیب ترپنی موجود در اسانس برگ‌های مورد می‌باشند. نتایج این بررسی با نتایج سایر تحقیقات (۱۱، ۲۴، ۲۸ و ۳۰) مطابقت دارد. در این بررسی‌ها نیز ترکیب‌های نامبرده جزو ترکیب‌های اصلی اسانس مورد بوده و بیشترین درصد را به خود اختصاص می‌دهند. در ترکیب اسانس درختچه مورد تنوع زیادی وجود داشت و این امر بیانگر اهمیت زیاد این‌گونه در زمینه دارویی است. هم‌چنین می‌تواند نشان‌دهنده مقوله مهم تنوع ژنتیکی مورد در پاسخ به تغییرات محیطی در طی زمان باشد. نتایج نشان داد که آلفا ترپینولن در رویشگاه پادگان حمزه به مقدار کم (در حدود ۰/۰۲۸٪) حضور دارد؛ در حالی که میزان آن در رویشگاه سپیددشت ۳/۳٪ و در چم

منابع مورد استفاده

1. Aidi Wannes, W., B. M. Hamdi and B. Marzouk. 2000. GC comparative analysis of leaf essential oil from two myrtle varieties at different phenological stages. *Chromatographia* 9: 145-150.
2. Aidi Wannes, W., B. Mhamdi and B. Marzouk. 2009. Variation in essential oil and fatty acid composition during *Myrtus communis* var. *italica* fruit maturation. *Food Chemistry* 112: 621-626.
3. Akhondzadeh, Sh. 2000. Encyclopedia of Medicinal Plants in Iran. Arjmand Pub., Tehran, Iran. (In Farsi).
4. Ashraf, M. and N. Akhtar. 2004. Influence of salt stress on growth, ion accumulation and seed oil content in sweet fennel. *Biologia Plantarum* 48(3): 461-464.
5. Askari, F. and F. Sefidkon. 2004. Essential oil composition of *Melissa officinalis* L. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 20(2): 229-237. (In Farsi).
6. Azarnivand, H., M. Ghavam Arabani, F. Sefidkon and A. Tavili. 2010. The effect of ecological characteristics on quality and quantity of the essential oils of *Achillea millefolium* L. subsp. *Millefolium*. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 25(4): 556-571. (In Farsi).
7. Barazandeh, M. 2001. National Seminar on Medicinal Plants in Iran. Research Institute of Forest and Rangelands, pp. 24-26. (In Farsi).
8. Bermath, Y. 1986. Production on Ecology of Secondary Plants Products. Herbs, Spices and Medicinal Plants. *Oryx Press, Arizona* 1: 185-234.
9. Bertome, J., M. I. Arrillage and J. Segura. 2007. Essential oil variation within and among natural population of *Lavandula latifolia* and its relation to their ecological areas. *Biochemical Systematics and Ecology* 35: 150-157.

10. Bradesi, T. P., J. Casanova, J. Costa and A. F. Bernardini. 1997. Chemical composition of myrtle leaf oil from corsica (Francea). *Essential Oil Research* 9: 283-288.
11. Chokri, M., M. Laarbi and M. Boussaid. 2006. Genetic diversity and structure of wild Tunisian *myrtus communis* (myrtaceae) population. *Genetic Resources and Crop Evolution* 53: 407-417.
12. Ciccarelli, D., F. Garbari and A. M. Pagni. 2008. The flower of *Myrtus communis* (Myrtaceae): Secretory structures, unicellular papillae and their ecological role. *Flora* 203: 85-93.
13. Corticchiato, M., F. Tomi, A.F. Bernardini and J. Casanova. 1998. Composition attnd infraspecific variability of essential oil from *Thymus herba barona lois*. *Biochemical Systematics and Ecology* 26: 915-932
14. Davies, N. W. 1990. Gas chromatographic retention index of monoterpenes and sesquiterpenes on methyl silicone and carbowax 20 M phases. *Journal of Chromatography* 503: 1-24.
15. Flamini, G., P. Luigicioni, I. Morelli and S. Maccioni. 2004. Phytochemical typologies in some population of *Myrtus communis* L. on caprione promontory (East Ligurio, Italy). *Food Chemistry* 85: 599-604.
16. Habibi, H., D. Mazaheri, N. Majnoon Hoseini and M. R. Chaeechi. Effect of altitude on essential oil and components in wild thyme (*Thymus kotschyanus* Boiss.) Taleghan region. *Pajouhesh and Sazandegi* 73: 2-10. (In Farsi).
17. Hasani, A. 2005. Effects of drought and salinity of sodium chloride on Some morphological and physiological characteristics in basil. PhD. Thesis, Horticultural Science, College of Agriculture, Tarbiat Modares University. (In Farsi).
18. Jaymand, K. and M. B. Rezaei. 2006. Essential Oils, Distillation Apparatuses, Test Methods of Essential Oils and Retention Indices in Essential Oil Analysis. Iranian Society of Medicinal Plants .(In Farsi).
19. Khorsandi, O., A. Hassani, F. Sefidkon, H. Shirzad and A. Khorsandi. 2010. Effect of salinity (NaCl) on growth, yield, essential oil content and composition of *Agastache foeniculum kuntz*. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 26(3): 438-451.
20. Maccioni, S., P. Tomei and A. Rizzo. 1994-1995. Luso medicinabile delle specie vegetali. Selvatiche e coltivate nella tradizione popolare della Luingianese discenze, 64-65: 389-435.
21. Moghrani, H. and M. Rachid. 2008. Volarization of *Myrtus communis* essential oil obtained by steam driving distillation. *Asian Journal of Scientific Research* 1: 518-524.
22. Mozaffarian, V. A. 1996. Dictionary of Iranian Plant Names. Farhang Moaser, Tehran. (In Farsi).
23. Omid Baigi, R. 2005. Production and Processing of Medicinal Plants. Tehran University, Tehran, Iran. (In Farsi).
24. Ozek, T., D. Emirci and K. H. C. Baser. 2000. Chemical composition of Turkish myrtle oil. *Journal of Essential Oil Research* 12: 541-544.
25. Ozturk, A., A. Ipek, A. Unlukara and B. Gurbuz. 2004. Effects of salt stress and water deficit on plant growth and essential oil content of Lemon balm (*Melissa officinalis*). *Pakistan Journal of Botany* 36(4): 787-792.
26. Pereira, P., M. Joae Cebola and M. G. Bernardo. 2009. Evolution of the yields and composition of essential oil from Portuguese myrtle (*Myrtus communis* L.) through the vegetative cycle. *Molecules* 14: 3094-3105.
27. Rezaei, M. B., K. Jaymand and V. Mozaffarian. 2008. Essential oil composition of *Anthemis Coelopoda* Boiss. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 24(3): 271-277.
28. Roatbi, M., A. Duquenoy and P. Glampaoli. 2007. Extraction of the essential oil of thyme and black pepper by superheated steam. *Food Engineering* 78: 708-714.
29. Romani, A., P. Pinelli, N. Mulinacci, F. Vincieri and M. Tattini. 1999. Identification and quantitation of polyphenols in leaves of *Myrtus communis* L. *Chromatographia* 49: 17-20.
30. Sabeti, H. A. 1997. Forests, Trees and Shrubs of Iran. Yazd University. Yazd, Iran. (In Farsi).
31. Shibamoto, T. 1987. Retention indices in essential oil analysis. PP. 259-274. In: Sandra, P. and C. Bicchi (Eds.), Capillary Gas Chromatography in Essential Oil Analysis, Dr. Alfred Huethig Verlag, New York.
32. Tubereso, C., A. Berra and P. Cabras. 2008. Effect of different technological processes on the chemical composition of Myrtle alcoholic extracts. *European Journal Food Research and Technology* 226: 801-808.
33. Yadegarnia, D., L. Gachkar, M. B. Rezaei, M. Taghizadeh, Sh. Aliporeastaneh and I. Rasooli. 2006. Biochemical activities of Iranian *Mentha piperita* and *Myrtus communis* L. oils. *Phytochemistry* 67: 1249-1255.
34. Yazdani, D., S. Shahnaz and H. Seifi. 2004. Implanting and harvesting of medicinal plants. *Iranian of Medicinal Plants* . (In Farsi).
35. Yoshimura, M., Y. S. Hiakiamakura, M. Tokuhara and T. Yoshida. 2008. Polyphenolic compounds isolated from the leaves of *Myrtus communis*. *Natural Medicine Notes* 62: 366-368.
36. Zaman, S. 1997. *Cultivation and Harvesting Methods of Medicinal Plants*. Ghoghnoos. (In Farsi).
37. Zargari, A. 1997. *Medicinal Plants*. Tehran University, Tehran, Iran. (In Farsi).